

Paper zar artian, ona olerkiak agertu. Polita
tak benetan. ¡Orixe renabat alajañal! ¿Er al
zaigu asarratuko bere balmenik gaba agertu
degulako? Arrixtua da, baño, poz eman daio-
gun irakurleari.

ANGELUS

1

Egun-erdian, uda beroan
zeruan urdin zabala.
An-emen, bakan odei-mordoak
orduak mintzo zirala.
Artan, egin zun, eguzkipean
sartuta, batek itzala:
nere burua gerizatzeko
Jaungoikoaren egala.

2

Mendian nintzan. Bi erritako
ezkill urbillen dandara
urrenez urren. Aiek ekarriz
lagun datorkit iparra.
Txapela erantzi, makilla tinka,
begi biotz oinetara.
Etzait aztuten barnean ordun
sumatu nun poz-ikara.

3

“Jaunaren ITZA gizon egin zan”
dio ezkillaz durundiz.
Lur zabalean barreiatzen du
berri au zelaiez, mendiz,
millaka biotz dardaturik
egunean iru aldiz.
Oartzun ori ez dut galdu nai
oroitzapenez, belarriz.

4

Ardietara noa goizean,
alai dut argi-ezkillaz;
ardietatik nator gauean,
alai dut ilun-ezkillaz.
Eguerdian ez entzunik ere
mendian ardien billa,
itzal motxena dudan orduan
egin dut otoitz umilla.

5

Etzait itzali belarritik, bi
errietako dandara;
jai-bezperako aren aldean
sakona baitu zirara.
Etzait aztu, ez, odei gaiso ark
eman zidan poz-ikara,
ipar legunak ezur-mamitan
eragin zidan dardara.

6

“Jaunaren ITZA gizon egin zan”
daukat belarri-zokoan.
Ardik ez ain ots bizi entzuten
naiz zintzarria lepoan.
Joaz, entzunez, oituz, aztuk, ark
sumatzen du... kentzekoan.
Auznar eta auznar berri nik beti
egi au nere gogoan.